

Ublo

Ubelský

občasník

Číslo 21

ÚNOR 2010

Kalendárium 2009

Narodili se: Vávra David (9. 5. 2009)
Zemřeli: Jančík Tomáš (27. 3. 2009)
 Navrátilová Jiřina (30. 5. 2009)
 Hnilicová Božena (6. 6. 2009)
 Jochymek Josef (8. 11. 2009)
 Čepila Emil (25. 11. 2009)

Počet obyvatel k 31. 12. 2009 : **262**,
 z toho 134 žen a 128 mužů.

Milí čtenáři,
 zatímco vánočně to vypadalo nečekaně už v půli října, samotné svátky pak naopak připomínaly podzimní slotu a plískanici. Holt si ta příroda s námi zahrává. Přesto doufáme, že jste si závěr loňského roku i bez sněhu příjemně užili a do toho nového vykročili s optimismem. Většina se nás na sklonku roku sešla tradičně „U hrušky“, díky úplňku byla skvělá viditelnost, a bylo tak možné sledovat ohňostroje z širokého a dalekého okolí. A že jich letos opravdu bylo.

Vitání nového roku „U hrušky“

No a nakonec jsme se s příchodem nového roku přece jen dočkali i pravé zimy. Mrzne až praští, sněhová pokrývka se co do objemu zvětšuje. Což se jistě zamlouvá zejména milovníkům zimních sportů a také dětem, které mají radost, že se mohou naplno věnovat zimním radovánkám. Na horním hřišti jsou k vidění nejen první krasobruslařské pokusy, ale i urputné hokejové zápasy, které si co do nasazení nic nezadají ani s profíky z ligy. Starším občanům a motoristům „tento způsob zimy“ už tak úžasný a zábavný nepřijde. Na úřadě evidujeme i negativní ohlasy na údržbu místních komunikací. Zkrátka nezbyvá nám nic jiného než tu zimu přečkat, ať už si ji užíváme, nebo ne.

Ale teď už k tomu, co se v tomto čísle dočtete. Kromě tradičních rubrik a informací OÚ nepřehlédněte pozvánky na dvě tradiční společenské akce. Naše ochotníky čeká premiéra nové hry a poslední únorovou sobotu se můžeme těšit na už čtvrtý obecní ples.

Ubelské kuriozity

Ne, to není zimní situační foto z dalekého severu, jak by se na první pohled mohlo zdát. Toto iglú postavila rodina Kovářova za přispění kamarádů před svým domem v Uble. Stavba trvala tři dny a opravdu si nezadá s grónskými originály.

INFORMACE OÚ

Úřední hodiny obecního úřadu Ublo:

PO 16:00 - 17:30

ST 16:00 - 18:00

Kontakty: tel. obecní úřad 577 458 249

www.ublo.czobecublo@volny.cz**Rozpočet na rok 2010**

Na zasedání ZO 1. 2. 2010 byl schválen rozpočet pro letošní rok. Při jeho sestavování jsme vycházeli z následujících skutečností. Co se týče příjmové části, zaznamenali jsme v loňském roce hluboký propad u položky daně z příjmů právnických osob. S tímto trendem počítáme vzhledem k přetrvávající hospodářské krizi také v tomto roce. Jediné, ne však příliš výrazné navýšení v příjmové části, se kterým můžeme v tomto roce počítat, se týká položky DPH, jelikož od 1. 1. došlo ke zvýšení sazeb o 1 %. Ve výdajích na rok 2010 byly vedle tradičních položek týkajících se nákladů na provoz vyčleněny finanční prostředky na následující akce. Nezbytná rekonstrukce sociálního zařízení a výstavba úklidové komory v mateřské škole. Stávající sociální zařízení je zastaralé, nevyhovuje a nesplňuje hygienické normy. Dále není v MŠ úklidová komora, rozhodnutím Krajské hygienické stanice ZK byla zřizovateli, tedy obci Ublo, stanovena lhůta k provedení stavební úpravy a zřízení zmíněné úklidové komory k 31. 12. 2010. Tyto stavební úpravy v MŠ budou stát cca 210 000,- Kč. Dále budeme pokračovat ve zpracování nového územního plánu obce. V těchto dnech probíhá schvalování Návrhu zadání ÚP Ublo, zpracované pořizovatelem stavebním úřadem MěÚ Vizovice. Velmi nás těší, že jste se i vy občané aktivně svými návrhy zapojili do procesu zpracování tak důležitého a závazného dokumentu, jakým je územní plán. Celkem jsme na základě našich výzev obdrželi 14 žádostí o změnu užívání pozemků jak od fyzických osob, tak od právnických subjektů. V letošním roce by měl být zpracován a do schvalovacího řízení postoupen Návrh ÚP. Tento bude obecní pokladu stát 144 000,- Kč. Také byla vyčleněna částka 40 000,- Kč na již anoncovanou rekonstrukci zvonice (mnozí si již určitě všimli, že byla odvezena, aby podstoupila „zkrášlovací kúru“).

Investice do celoročně využívaného sportovního areálu se jistě vyplatí.

Počítáme také s dalšími investicemi do obou hřišť, hodláme pokračovat ve výkupu pozemků pod obecními komunikacemi a také v jejich údržbě.

Stejně jako v loňském roce i letos se pokusíme získat nějaké finanční prostředky z dotačního Programu pro obnovu venkova od Zlínského kraje.

/částky jsou uváděny v tisících/

Příjmy celkem / třída 1 – 4/		2 735
Z toho:		
Tř. 1 Daňové příjmy		1 787
Tř. 2 Nedaňové příjmy		167
Tř. 3 Kapitálové příjmy		1
Tř. 4 Přijaté dotace		114
Zůstatek z minulého roku		666
Výdaje celkem		2 735
Tř. 5 Běžné výdaje		1 844
Z toho §:		
1032 Les		18
2212 Silnice		110
2221 Dopravní obslužnost		19
2310 Voda (Syrákov –nein. transfer)		49
3111 Mateřská škola		290
3113 Základní školy (neinv. náklady za žáky)		80
3314 Knihovna		8
3341 Rozhlas		3
3399 Záležitosti kultury		52
3419 Tělovýchovná činnost		100
3522 Nemocnice Vizovice		10
3631 Veřejné osvětlení		31
3632 Pohřebnictví		8
3633 Místní inženýrské sítě		42
3636 Územní rozvoj		1
3639 Mikroregion Vizovicko		3
3721 Nebezpečný odpad		2
3722 Komunální odpad		0
3745 Veřejná zeleň		25
4351 Sociální služby (příspěvek Dotek)		0
5512 Hasiči		1
6112 Zastupitelé		2
6171 Činnost místní správy		
		5
		3
		0
		118
		58
		5
Tř. 6 Kapitálové výdaje		89
Z toho §:		
2212 Silnice		572
2310 Voda		263
3635 Územní plánování		50
3639 Kom. služby a úz. rozvoj		6

Přihlašování občanů k trvalému pobytu

Z důvodu stěhování občanů dochází v naší obci každý měsíc k přihlašování a odhlašování občanů k trvalému pobytu. Současně však u nás žije mnoho lidí, kteří přihlášení k trvalému pobytu u nás nejsou, a ačkoli zde dlouhé roky žijí, adresu pobytu mají stále evidovanou dle předchozího bydliště. Počet občanů přihlášených v obci ale úzce souvisí s daňovými příjmy obce. Na jednoho občana vychází ročně daňové příjmy pro obec kolem 8000,- Kč. O tyto peníze obec přichází, když občan není k pobytu přihlášený. To znamená, že částku inkasuje jiná obec, aniž by měla s pobytem občana jakékoliv náklady. Ty naopak hradí naše obec z vlastní kasy, např. likvidaci odpadu, údržbu komunikací.

Poplatky za likvidaci komunálního odpadu a poplatky za psy

Sazba poplatku za likvidaci odpadu činí pro rok 2010 částku 500,-Kč za trvale hlášeného občana. V případě rekreačního

objektu je částka 500,- Kč za objekt. Poplatky ze psů zůstávají v sazbě 60,-Kč. Poplatky jsou splatné k 31. 3. 2010.

PŘÍSPĚVKY OBČANŮ

V minulém čísle jsme se na vás - naše čtenáře - obrátili s prosbou o náměty, vzpomínky a příspěvky do Ubelského občasníku. Příspěvky, které by nejen mapovaly a glosovaly současné dění, ale také události let dávno minulých. Tak abychom nějaké informace zachovali také budoucím generacím. A jsme velmi potěšeni, že vám dnes můžeme přinést hned dva různorodé články od vás čtenářů. Jedno zamyšlení nad současnou vnitropolitickou situací a jednu vzpomínku na II. světovou válku z pohledu tehdy malého ubelského chlapce.

Děkujeme a těšíme se na další, protože toto je především „VÁŠ“ zpravodaj!

Velké věci na malé vsi - „Žádné otroctví není tak potupné jako otroctví dobrovolné“

Když jsem byl dneska požádán o to, abych napsal sloupek do Ubelského občasníku, vybral jsem si jako motto tohoto článku citát od jednoho řeckého filozofa, který je v nadpisu. A víte proč? Protože se už několik měsíců cítím jako ovečka, kterou za sebou někdo táhne na provázku, a ovečka jde a jde a nekouká se napravo ani nalevo, jen prostě jde a je jí jedno, co se stane. Mluví o politice, o tom, co s námi současná garnitura provádí, a my všichni jen tupě sledujeme, občas si u piva nebo kávičky zanadáváme, ale to je všechno.

Na začátku ekonomické krize, kterou jistě každý zaznamenal, jsem si řekl, že to vlastně není špatná věc, že to špatné se vyfiltruje, zbudě to dobré a kvalitní. Jaký to byl ale omyl. Ne, že to špatné se eliminovalo, ale naopak – to špatné se dostalo po hřbetech těch dobrých, ale krizí oslabených, nahoru. To špatné se tam usadilo jako pověstná žába na prameni a těží ze lží, pomluv a slibů, spřádá další nitky v síti intrik a moci a připravuje se na to, že slabí, oslabení a potřební uvěří, odkývají a schválí to, co mají v plánu. A co se stane pak? Pak silní budou ještě silnější, slabí ještě slabší a budoucnost všech bude mírně řečeno neradostná.

Lidičky, vezměme rozum do hrsti a podívejme se na to, jak to u nás vypadá. Gigantické schodky státního rozpočtu (mimo chodem nechápu, proč se všem dluhům říká normálně dluhy, jen u rozpočtu je to schodek), které jsou plánované i do příštích let, budou tuhle zemi pomalu zabíjet. Víte, že jen na obsluhu dluhu padne příští rok víc peněz, než kolik budou třeba výdaje ministerstva dopravy, vnitra, obrany, zemědělství nebo spravedlnosti? A víte, co se stane, pokud bude dluh i nadále takhle nekontrolovatelně růst? Za pár let nebude kde brát, za pár let se nebude jednat, jestli dostanou státní zaměstnanci nebo důchodci o 5 nebo 10 % větší platy. Za pár let nedostane nikdo nic, protože stát zbankrotuje. Pozastaví se investice, pozastaví se projekty na vzdělávání, na běžné věci, na které jsme si zvykli a bereme je jako samozřejmost.

A proč to všechno píšu? Rád bych, abychom si všichni položili otázku, jestli nám stojí za to mít o pár procent větší plat, důchod, jestli potřebujeme sociální dávku, abychom se měli TEĎ dobře. Nebylo by lepší zvolit tu cestu, která nás teď bude sice stát jistě ústupky od komfortu a pohodlí, ale která nám a hlavně těm, kteří přijdou po nás, přinese vidinu stabilní a silné společnosti, která není závislá na příjmech od státu, na zdanění bohatých, na nekonečném zadlužení, ale je postavená na lidech, kteří se umí postarat sami o sebe, nepotřebují systém, který za ně bude všechno řešit a každý bude hodnocený podle své zásluhy a schopností?

Nechci propagovat do blížících se voleb žádnou stranu, ale chtěl bych, aby každý, kdo půjde volit, zhodnotil cestu, kterou

ta která strana nabízí, a volil takové řešení, které přinese pozitivnější vyhlídky, než jaké se nám rýsují teď. Nevolme současnost, nevolme snadnou cestu, nevolme účelově, ale myslme na to, co přijde po jednom hloupém třináctém důchodu, myslme na to, že existuje i vzdálenější budoucnost, než je zítřek.

mAt

Vzpomínka na válečná léta

Blíží se 65. výročí osvobození naší republiky od hitlerovského fašismu spojeneckými armádami. To znamenalo ukončení II. světové války. I starší lidé mají v paměti události, zvláště ty tragičtější. Je potřebné vzpomenout a zaznamenat tyto události, jako i čist třeba Ubelskou kroniku psanou perem pana Jaroška i Ubelský občasník bude kdysi také kronikou.

Mé vzpomínky začínají asi od r. 1942, a to byla tenkrát velice tuhá zima. Neměli jsme dostatek teplého oblečení a o potravinách ani nemluvě. Potraviny byly na lístky a ostatní třeba jako přikrývky, kdo potřeboval, musel si napsat žádost. Nejlevnější obuví byly dřeváky vyrobené tak, že spodek sestával ze 2 nebo 3 kusů dřeva a vršek byl z vyztuženého plátna. Namísto ponožek se používaly kusy utrženého plátna, takzvané onuce.

Po Vánocích došly našim rodičům zásoby mouky ze semletého obilí z vlastní sklizně. Potom nezbylo nic jiného než jít k pekaři pro chleba. Pekař pekl z mouky, kterou někde nakoupil a jejíž kvalita byla pochybná. Chléb napečený z této mouky sestával většinou ze vzduchu obaleného kůrou, jejíž spodní části se říkalo zákalec. A protože hlad je nejlepší kuchař, nemohlo být ze strany konzumentů připomínek.

Partyzánské hnutí se dotýkalo i našich spoluobčanů. Vzpomínám, že u našich sousedů měli více místa na spaní třeba i ve stodole, a tak mohli umístit na noc partyzány někdy i v počtu 20 osob.

Rok 1944 začal být již napjatější. Partyzánských akcí přibývalo. Mí rodiče v tomto roce sázeli na jaře (bylo to v dubnu) stromky. V tom se z ničeho objevila skupina – po zuby ozbrojená jednotka SS. Říkalo se jim SSmani. Samozřejmě hledali partyzány. Bohudík nenašli ani známku jejich pobytu, což bylo štěstí. Jinak hrozilo postřelení lidí a zapálení stavení. Tyto krutosti uskutečnili v Prlově a na Ploštině. Sousedův dům jako první prohledali a pak on jako dobrý hospodář měl ještě ve sklepě jablčné víno nazývané burčák, tak jim nabídl. Samozřejmě že se napili a dost možná tím zchladili svou aktivitu. Poté přišli k nám a udělali prohlídku včetně půdy. Na půdě visel na bidélku špek. Po odchodu nácků se otec šel podívat na půdu a zjistil, že si kus špeku uřezali. Pokračovali pak dále do další chalupy, jejíž majitelé byli v lese. Protože bylo stavení zamčeno, šli do míst, která se nezamykala, jako třeba sklep. Až se majitelé z lesa vrátili, jsme se dozvěděli, že jim ze sklepa ukradli slivovici. Vytipování míst k prohlídkám měli na svědomí tzv. konfidenti gestapa, kteří ze sebe dělali partyzány, a tak hráli dvojí hru.

Po sklizni obilí v r. 1944, bylo to v srpnu, rodiče tenkrát mlátili obilí. Najednou se nad našimi hlavami strhla palba stíhacích letadel, která se míhala po obloze a za chvíli se úplně nízko za velkého hluku objevil postřelený německý bombardér, ze kterého vycházel velký dým. Naštěstí měl ještě takovou setrvačnost, že spadl až za Vartovnou. Během jara se až do osvobození v květnu 1945 ozývala střelba ze všech stran, někdy doslova kanonáda.

Ukončení války dalo konečně naději na lepší budoucnost.

JGT

SERIÁL NA POKRAČOVÁNÍ**Rozie Bělíčková - „Z mého života“****10. díl**

Tak jsme se rozloučili s tím prvním naším americkým městečkem Bryan. Avšak ani nové místo nebylo koncem našeho amerického putování. Přestěhovali jsme se do Industry, kde jsme dostali najat dost pěknou farmačku. Něco pískové země a ostatní černice, i domek dost slušný, jenže uvnitř neupravený – stěny holé desky! I to jsem vylepšila. Jednoduše jsem nasbírala různé časopisy u sousedů, udělala z mouky lepidlo a stěny polepila těmi novinami. To byly nejlevnější tapety. Ale v zimě aspoň nefoukal skulinami studený vítr. A ta zima nás zle navštívila v roce 1916, kdy na velikonoční svátky přišel mráz a ranná bavlna všechna zmrzla, zvláště v černicích.

Můj manžel měl švagra v severním Texasu v okrese Grayson v Toga při Pilot Pointu, jmenoval se Martin Juříček, který v Americe už hodně roků žil. Ten nám napsal, abychom se tam přestěhovali, že tam se úroda snadněji obdělává, neroste tolik tráva, a že i oves se může pěstovat. Nabídka se nám líbila, a tak jsem ji přijali. Po sklizni úrody jsme se tedy přestěhovali za Juříčkovými na tu velkou farmu. Začátek byl dobrý, byla naděje na dobrou úrodu bavlny, ale dlouho jsme se netěšili. Přišly bolcové housenky a všechno zničily. Tam jsme také zažili, co znamená opravdový cyklon. A tak ani zde jsme neměli žádné štěstí, ale zato více strachu a přemýšleli jsme hledat místo jinde. Zvláště můj manžel nechtěl být déle v cyklonovém pásmu.

Náhoda nám přihnala v novinách „Svoboda“ nabídku farmáře K. Krupy u Prim při Smithvill, který hledal dělníka na svou farmu místo svého syna, který byl na vojně. Napsala jsem mu, že místo přijímáme a po sklizni té naší malé úrody jsme se zase stěhovali na jih. Pan Krupa platil manželovi 75 centů denně, a když mu dělal dříví, tak 1,50 dolaru od kordu. Já jsem chodila kopat a pikovat bavlnu k sousedům. To už se psal rok 1918 a můj manžel byl volán k vojenské prohlídce. Měla jsem strach, že ho odvedou, a co já bych si počala se svými 4 malými dětmi? Avšak zrovna ten den, kdy byl u vojenské prohlídky, I. světová válka pro nás skončila. Bylo to 11. listopadu 1918 v 11 hodin.

Ale teď nám bylo zase zle, protože pan Krupa nám oznámil, že jeho syn Rudolf přijede domů a my si musíme hledat místo jinde. Tož zase starost. Ale v nouzi se našel zase přítel Jan Novosad z Moltonu a ten nám našel nájem u Halletville mezi Breslau a Moravia. Nový farmář nám pronajal farmu z polovice úrody, to znamenalo, že dostal polovici úrody, ale on musel dát potah, stroje na obdělávání pozemku, semeno na setí a také se za nás zaručil v obchodě, kde jsme kupovali životní potřeby. A peněz bylo potřeba. Byli jsme 6 - členná rodina a k tomu ještě začala řádit španělská chřipka a lékaři neléčili a nedávali léky zadarmo. Musím popsat, jak jsem já, jediná zdravá v rodině, podle svého rozumu léčila. Zabalila jsem každé dítě do mokré plachty, hodně vyždímané. Pak jsem udělala zábal z teplé deky, pacienta přikryla peřinou a nechala tak dítě hodinu. Potom jsem ho oblékla do suchých šatů, dala mu vypít horký čaj a dala vypotit. Po několika takových procedurách jsem tak všechny vyléčila. Manžel byl ovšem trochu tvrdší pacient, ten si poležel měsíc.

Pak přišlo další zlo. Byl čas kopat v bavlně a korně, a my už neměli peněz na živobytí. Tak manžel jel do Breslau s nadějí, že nám obchodník dá zboží na úvěr, ale náš farmář záruku za nás odmítl. Smíloval se však náš soused, dal nám mouky na chleba a vepřového sádla, a to stačilo do doby, až nám obchodník zase úvěr dal, když poznal, že náš farmář s námi nejednal čestně. Tenkrát jsme už viděli, že zde nemůžeme zůstat u člověka, který byl nemilosrdný k naší nemoci i hladu a který přes mou prosbu v největší nouzi odmítl pomoc... pokračování příště

Ordinační hodiny Mudr. Dagmar Zavřelové**I. pololetí 2010**

- 26. ledna
 - 23. února
 - 23. března
 - 20. dubna
 - 18. května
 - 15. června
- vždy
od 13.30 hod.

J. K. Tyl, Pepa Dvořák
uvádějí hru
Strakonický dudák
aneb
Dudání v podání Ubelských
ochotníků

Pátek 5.2.2010 v 19:00 V sále Hospůdky
Sobota 6.2.2010 v 18:00 U zemské osy

OBEC UBLO
VÁS VŠECHNY SRDEČNĚ ZVE
NA

4. OBECNÍ PLES

Pro všechny věkové kategorie k poslechu i tanci
hraje skupina

občerstvení pro masožravce "1+1" i vegetariány

bohatá tombola

Ublo
sobota
27.2.2010 19⁰⁰ h

sál hospůdky
„U zemské osy“

Vstupenky s místenkou je možno zakoupit předem na Obecním úřadě v Uble. Cena je 60 Kč.

Předprodej vstupenek bude zahájen v pondělí 15. 2. 2010

Vydání připravili:

Hana Srněnská, Šárka Zelinská, Jiří Geržičák
Foto: Srha, Jarmila Šimková